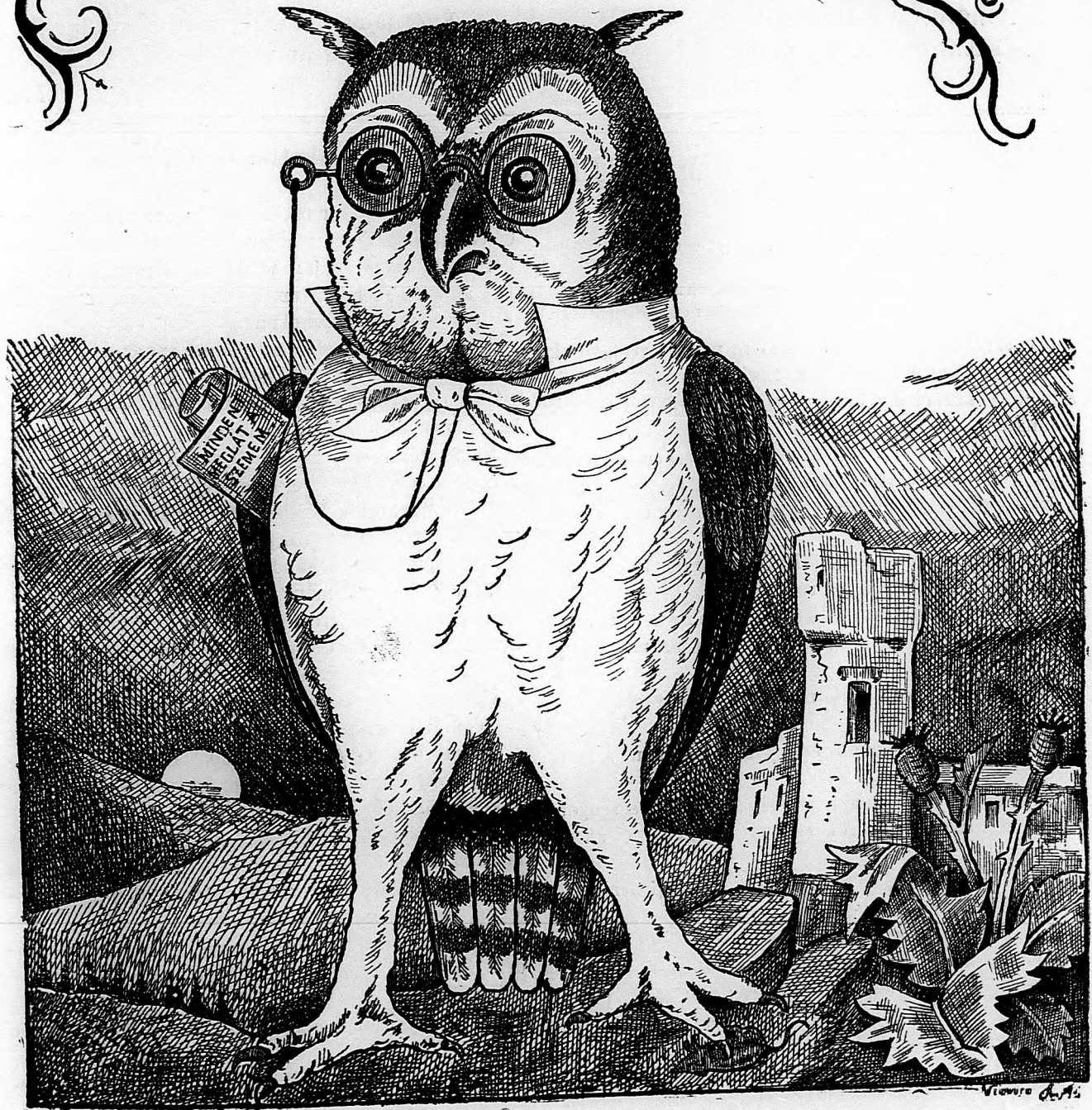

BACOLY

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ-TULAJDONOS:
LOVASSY ANDOR.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA ÉS KIADÓHIVATAL:
NAGYVÁRAD, URI-UTCZA 5. SZÁM.
LANG JÓZSEF KÖNYVNYOMDÁJA.

Megjelenik vasárnaponként.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre	-----	8	frt.
Fél évre	-----	4	>
Negyedévre	-----	2	>

Egyes szám ára 16 kr.

S A J T Ó P E R E K.

Fel van adva a «Szabadság»,
Beperelve a «Nagyvárad»,
Baja van a «Hírlap»-nak is,
Ellensége neki támad.

Czitálják a szerkesztőket,
Törvény előtt áll mind három,
A hűvösre beakarják
Csukni őket mindenáron.

Rác Mihály majd lánczot visel,
Szoros békót bús Iványi
És Paksy a megyeházán
Fogja majd a bikkfát vágni.

Csak a «Bagoly» marad itthon,
Mély odvában rikolt, nevet;
Éjjél tájban felszáll, repül
És huhog a dutyi felett.

L. A.

NAGY IDŐK, NAGY EMBEREK!

XXXVIII.

Dr. LAURÁN ÁGOSTON.

Mottó: Sajt az átok tisztelendő úr,
Ófág nélkül nem jó a paszuly.

Bocsánatot kérünk, hogy megint pappal szolgálunk a nyájas olvasónak, de hát mit tehetünk róla, ha közeledik a karácsony ünnepe és az Úr szolgálai jutnak eszünkbe.

Csak tán nem hozzuk aratáskor az érdeemes klérus tagjait, mikor ilyenkor derül rájuk az ég.

Nahát főtisztelendő dr. Laurán Ágoston úr, tessék csak elősétálni.

Nem akar? No jól van! Ha olyan szerény ember, akkor majd beszélünk mi róla.

Annyi szent igaz, hogy illetlen helyen: *Péter*, Szathmár-megyében született a főtisztelendő úr, még pedig *Gusztika* korában.

Tizenöt esztendő volt, midőn feült egy gólya háttára és elment *Rómába*.

Vissza sem jött onnan addig, míg tele nem szedte a fejét tudományyal.

De a szent városban nem csupán a vallásosságot, hanem a tiszta erkölcsök csiráját is beleoltották a vérebe.

Olyan szemérmes, olyan erényes kis pap nem pajkoskodott még a *Tiberis* partján, mint Laurán Ágoston.

Sem a leányokra, sem az asszonyokra, de még a jércze galambokra sem igen pillantgatott ő.

Meg is jósolta neki a professora: *Gali Berti* pápai nunczius, hogy elevenen fog a menyországba menni, ha addig meg nem hal.

Mikor a volt nagyvárad olá püspök, *Papp Szilágyi József* pappá szentelte, úgy körülfüstölé Lauránt, hogy ő hozzá ugyan se az ördög, se a csábítás kigyója nem mer közeledni.

Erényes, kegyes életű ember. Egyedüli élvezete e földön a *tubákolás*.

Hatalmas orrlukaiba sokszor annyi burnótot bele-

nyom, hogy majd felrobban egy-egy prüszszentésétől a koponyája.

Nem tudta őt semmiféle hejehujára rákapatni még Olteaú püspök sem; az pedig csak szerette a dinum-dánomot; azért azután benyomta a csendes vérű papot az oláh-szemináriumba, vagy jobban mondva, a *Paszulyvárba* parancsnoknak.

Ki ne hallotta volna már hírét ennek az intézetnek: hol a növendékek szellemét paszulylyal fejlesztik és reggel, délben, uzsonnakor, sőt este is folyton babszemekkel hizlalják az ifjuságot.

Nohát kérem Dr. Laurán Ágoston ennek az intézetnek a falai között élte le élete legszebb napjait.

Mikor odakerült, legelőbb is száműzött az udvarból minden jércze állatot.

Egy nagy czirmos kandur macskája volt, azzal pusztította ki az egér mamákat; piacra küldte és potom áron adatta el a jércze libákat; a tyukokat és a tehenekeket; sőt a kert tavában is csak tekenős béka urfiakat szokott tenyészteni.

Mondtuk már, hogy ellensége a kegyes életű férfin minden földi gyönyörűségnek és minden élvezetnek.

Hanem a dologtól nem irtózik! Temérdek tudományos egyházi munkát adott már ki. Éjjel nappal tubákol, prüszköl és dolgozik.

Mikor belefárad az írásba, kimegy a szeminárium nagy kertjébe és sorra kapálja a futó paszuly, meg a gyalog paszuly gyökerét és glória ömlik szét homlokán, ha jó termést lát az indákon.

Minden ősszel szokott három mázsa jó fővót küldeni Rómába, ilyen felirattal: «Az Angyalvárnak — a Paszulyvár».

Különben kanonok, de még püspök is lehet belőle valahol.

Egy paszuly küldés alkalmával a pápa is megemlékezett a derék Lauránról és kinevezte őt kamarásnak.

Azóta folyton magánál is hordja a kamara kulcsot és sajátkezüleg adja ki a lisztet, meg a rántásnak való zsirt.

Néha néha felrándul *Bihar-Fürdőre* is, hol igen jól találja magát.

Dr Laurán Ágoston.

Kártázni nem kártázik, mert fél a herz-dámától; hanem egy magában annyi vizet megiszik, mint az egész káptalan.

Azonban rajta is megtörtént már az a furcsa dolog, hogy a bihar-füredi szépség versenyen őt mondták ki az asszonyok legszebb férfinak az egész társaságban.

Kár, hogy befele lép, mert sokszor ráhág a jobb lábával a balra.

De minden tudós olyan, hogy többet gondol a fejére, mint a lábára.

Az egész ember különben csupa fej és el lehet mondani, hogy az a görögdinynye; az az hogy görög katolikus koponya színig tele van agyvelővel, ugy annyira, hogy néha félre is billen az.

Fő érdeme különben, hogy a *Paszuly-várban* mostanában auflágot is tesznek a vastag ételre, hanem rajta is megtörtént már az, hogy a fánkot fahaj helyett, tubákkal hintette be és három óra hosszáig mindig csuklott, köhögött és prüszkolt a Paszuly-vár erényes parancsnoka.

Adja az Isten neki egészségére; szívünkben kívánjuk. Prosit!
Izé.

ELKÉSETT FÜRDŐI LEVELEK.

— A SZENT-LÁSZLÓ FÜRDŐBŐL. —

XXX. CZIKK.

V.

Püspökfürdő 1800 nem tudom hányban, télen.

Tisztelt szerkesztő ur!

A napokat sem számlálom olyan boldogságban élek itt.

Van ugyan a derék *Huncsák Jánosnak* egy lőcsei kalendáriuma, de az már nem gilt.

Csak a hold és a nap járásáról tudom meg, hogy éjszaka van-e, vagy nappal.

Különösen a déli időt érzi meg a gyomrom, mert akkor mindig nyugtalankodik a meleg víztől; mivel éhes; no meg az estét nem állja a szemem gubója; mert akkor meg álmos vagyok.

Ha nagyon hamar le nem hencseredem; rendesen a csillagokat szoktam vizsgálni.

Órák hosszáig elgyönyörködöm a hájói csigaáruló oláfaták szemeinek csillagába.

Meg is jegyezte rám *Vennes Vitéz Mihály*, hogy a *hazaáruló* Dus, incselkedik a *csigaáruló koldussal*.

Meg is fájt a nyakam a nagy merengéstől és egy olyan kilincs nőtt a tarkómon, mint egy gombóc.

Szeredán délután, ki is rázott tőle a hideg és úgy elgyötört a láz, hogy olyan lettem, mint egy vész.

Meg is kértem *Huncsák Jánosné* urhölgyet, hogy sziveskedjék megvetni a melegágyat.

A szellemdus asszony sietett eleget tenni kívánságomnak és egy negyed óra mulva bundába takargatva levittek a kertészlegények a melegágyba.

Hajnalba, hajnal előtt mikor magamhoz tértem azon vettem észre, hogy ott vagyok a trájbhauzba, a karalábé és a sárga répa palántok között.

Az orrom hegyén egy nagy varangyos béka ült, a fülembe pedig bele költözött egy öreg gyík.

Dühbe jöttem és szemrehányást tettem *Huncsák Jánosnak*; mire ő bocsánatot kért; mert a felesége félreértette szavaimat és tévedésből tett a melegágyba.

Köszönöm az ilyen félreértést, hátha valamelyik kertészlegény lopótöknek nézte volna a fejemet és lenyakazta volna az indájáról.

Mindazáltal megbocsátottam a *Huncsák* családnak; mert tudtam azt, hogy jóindulatu népség az egész familia.

Én lecsillapulva és kimerülve keltem fel a melegágyból és belesücsültem a melegvizbe.

A gőz és a pára úgy elszédített, hogy ismét elaludtam és víz alá merültem.

Szerencsére jött a mindenütt jelen való *Huncsák János* és üstökömnél fogva húzott ki a fürdőből.

Megjegyezni kívánom, hogy ezt az eseményt tudattam a *Szabadsággal* is, de a kegyetlen szerkesztő az asztalfiókjában felejtette az irodalmi gyöngyöket.

Elég hiba az ilyen instálom; de azért most is csak azt mondom, a mit már annyiszor mondtam, hogy: jó éjszakát.

Dus László.

SZEMÉLYI HIR.

Sanyaró Vendel, fővárosi napidijas, *Korgó* Benedeknek, a nagyváradi királyi törvényszék érdemes irnokának huszonöt éves jubileumára, körünkbe érkezett.

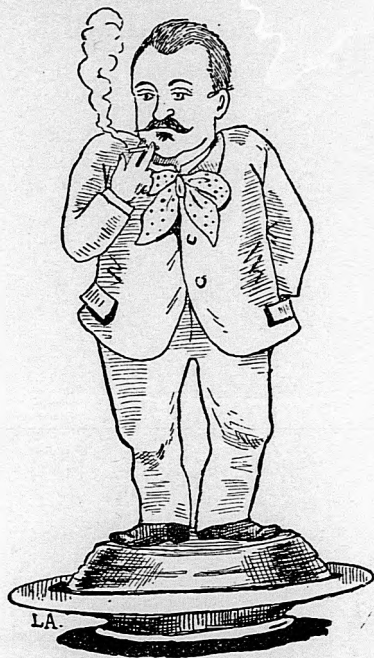
Az országos nevű vendég tiszteletére az itteni col légák díszbédet rendeztek a *„Nap”*-hoz címzett korcsmában.

H O L L A K I K ?

- Vádlott, adja elő, hol van az állandó tartózkodási helye?
- Sehol.
- Hogy-hogy?
- Hát kérem csak azért, mert én *léghajós* vagyok.

ÉDESSÉGEK.

— Feltalálja Ruzs Károly. —

Jesszusom, esz a «*Pakoly*»!
Nem is tut másról irni, csak a Ruszról.
Ah, kel idé!
Tuzsur maczeré!
Nate mintety! Szeretik asz előkelők, ha rólam szenk a surnál.

Én is hosszászoktam már asz eféle tolkokhosz, mert tutom, hoty csak főrankuakkal foklalkoszik a matyar litteratúr.

Oh én nem félek a pübliszítétől; nekem nincsen semmi titkom; te aszért én sok zsentlmennek és sok úri támának fatyok a szekretérje.

Jesszusom! Csak asz a paj, hoty mintik kitracs-csolom.

A multkor is a fiatal *Szringy*, akarom montani a fiatal *Natányi* Miklós és a töppi eczetera társasákápan amüszirosztam makamat.

Iken nopl, elegánt szoszietás folt etyütt.

Tetszik tutni, folyt a peskő.

Én pokásztam a naty maszurt, a tisztelt föltpirtokos úr fütölt.

Instálom, úty mekpolontultam, úty neki szelesetem, hoty fékre is lerotyam a piros pársony sezlonkra.

Ah, te isteni ety heretyutyú is folt asz!

Annyi pizsonyos, hoty ity fásárkor eszeknek a fitéki zsenéröszöknek sokkal töpp a pénszök, mint a fárosi kitünősékeknek.

Amaszoknak pelül fan, eszek mek kívül mutatják a pompát és a mányifiszánszot.

Jaj te most mill parton; sietek; mert összeék a Topos-torta és meklátyul a kesztenye piré.

Pocsánat!

Üssük el!

DÖRDÜLÉSEK.

(Vadász mesék.)

Barrátom! Tavaly őszszel elveszett a *Lord* nevű vizslám. A kitünő állatot kerestem mindenütt, de nem találtam; az idei tavaszszal azután ráakadtam, épen mikor egy sneffet állott. Ekkor fejtettem meg a talányt! A derék *Lord* ősz szalonka huzáskor a sneff nyomán lement egész Sicziliáig és a tavaszi vándorlásra megint visszajött a szimaton.

*

Én mindig *itató papirozat* használok fojtásnak, mert akkor nem vérzik el a vad olyan hamar.

*

A multkor egy *borzot* czéloztam. Épen arra jött egy becsületes izraelita és azt kérdezte, hogy ha meglövöm a vadállatot mennyiért adom a bőrét. Én három forintra tartottam, ő egy forintot ígért, nem tudtunk megegyezni; de azért a puskát elsütöttem és a borz elszaladt.

*

A fázán-kakast azért szeretem, mert hosszú a farka és könnyebben lehet lőni belőle egy néhány szálat.

*

Hanem azért nem mindig biztos az ilyen treffelés, a multkor is egy mókusnak sréteztem le a farka hegyét s a gonosz állat visszaugrott, felkapta a pamacsot és elfutott vele.

*

A czinkét legkönnyebb eltalálni, ha a puska csővébe rakja a fészket.

*

Ma egy hete egy őzre durrantottam, de biz az elfutott. Tehetek én róla, ha sebesebben szaladt, mint a puskám golyója.

*

Havas eső után legjobban szeretek kimenni az erdőbe; mert ilyenkor mindig meghülnek a vaddisznók és a *prüszkölésükről* meg lehet tudni, hogy melyik völgyben tanyáznak.

KLÁRIKA.

Tejemtő isztenem!
Ud fájnat a lábaim
a tojona-utczai töve-
zettől, hod alid tudot
botojtálni a felszöb-
leján isztohába.

Nem isz tudom én,
hod fodot billedni a
télen a táncisztohába.

Hej, pedid, de sze-
jetnét mán edet hop-
szojni a fijatajszáddal.

De ud fejtöjte a tyút-
szememet a hedesz tö-
vezet, hod alid tudot
jájni isz.

Hanem azéj czat bo-
jondujnat én utánnam az ujsiat. Méd ha bojotván
jájtajnét isz, utánnam szajadna az ifjuszád.

Nade majd jobb vijádot fodunt éjni, ha a pojdáj-
mesztej bácia medczinájtatja a tövezetet.

Bizom, bizom, nad baj, ha biczczen a ján, mejt hát
czat ép tesztben latit az ép lélet.

Mit éjünt vele, ha a Jett néni töczéjjel tóti isz be-
lént a tudománt, ha a tejmetüntet med töntjetezsi
a tojona-utcza.

A mujttoj isz olyan szötét vojt, hod az ójomja esz-
tem a nad habajélba; azóta vadod ilyen pisze.

Hanem majd szedit azon az én jédi szejetömmet,
az Ödönténet a tatája, a ti bizoczczádi tad; majd be-
vezetit a fejszöb-
lejánisztohába isz a viládosszádot,
osztán dázfénynél eszszüt a titúnó vajasz tenejet.

Ud biz a!

ROVÁS.

— Feljegyezte Heczpáli Justh Sándor. —

Na, nem megizéltem, hogy baj lesz belőle.
Minek izél velem az a városházán szerkesztett
Rács Izé.

Most már beleizélt a páczba.

Nem izéli tovább azt a Laszky-féle ujságot, merhát
a szegedi csillaghörtönben fogja csörgetni a vas izét.

Nyakába izéltem a sajtó izét, mos mán rab lesz a
Miska.

Mán fel is volt czitálva Rács Izé ur a rabokho;
ott aztán jól kiizélte ötet Vavrek Kálmán a vizs-
gáló izé.

De így jár az a ki én velem kiizél; majd belekerül
a krédóba az a Szomorú, vagy hogy is hijják az a
Bús Izé is, a ki szinte mindig csak a galibát izéli.

Hej ha én rajtam állana be sok ember oda izélne a
hüvösre.

A multkor is majd megizélt a guta, mikor a vá-
rosházán tartott beszédemet izéltem.

A dolog kirem szivesen úgy izélt, hogy véletlenül
kiizélt az izémen ez az izé, hogy: **izé.**

No nem is kellett több izé a tanácsnak; elkezdtek
izélni rajtam; én is dühbe izéltem és csak azért is
azt mondtam, hogy: *Izé!*

Smüle tanul.

Jó tanácsok.

Smöhle! Ha the khamaljan megakarsz házasadni,
sahse nézd a lejánnak a thermetit, hanem a thotá-
jának a bogyellárisát.

*

The fijóh! Mikhar bele phüllantasz edj khisaszanj
szhemibe, elébb phüllants bele a thelekkhünyfibe is.

*

Ücsém! Sheftelj shertéssel, de jazér the csak edjél
libapetsenyét.

*

Fijóh! thonuld meg, hodj mennél nadjabb perczen-
tet hajt az ozsora, annál zsirasabb az ozsonja.

*

The jerek! Az asszanjból khicsit, a bankhóból
a nadjat válaszd.

Shmöhle thonójj!

NAGY MOSÁSKOR.

Jaj, mosóné lelkem, kimosta már azt a koczkás
mellényemet, a melyiket a mult héten elvitt?

— Ki bizony, kedves tekintetes úr, jól kiszapultam,
jól megmangurultam, éppen most vasalom.

— Tyúh! Az áldóját, a zsebében felejtettem egy
tíz forintos bankót.

— Na, kérem alásan, annak már vége, mert szét-
ette a forró lüg.

Magyar dalok német ruhában.

— Németországi hódító körútjában eldalolja: Kotyikleti
Csicsergő Vilma műfordító magyar leány. —

OTT A RÉTEN...

Ott a réten egy almafa zöldellett, zöldellett,
Az én rózsám én utánam könyezett, könyezett,
Piros alma, mint a lapda, gömbölyű,
Az én rózsám, hajh be nagyon gyönyörű.
Debreczenben.

A kis kertben,
Czifra szürben,
Hopp Sári! sarokra,
Fogd a kezem marokra,
Hopp Sári! csürökre
Enyém vagy te örökre!

(Németül.)

Als ich ging, da grünte schon der Apfelbaum, Apfelbaum,
Röschen weinte bitter, ja sie glaubt' es kaum, glaubt es kaum;
Wie ein Ball, so ist der rothe Apfel rund.
Schön und küsslich war stets meines Röschens Mund.
Nach Debresin,
Wo Rosen blühen,
Da zieh' ich hin.
Hopp Sári drehe Dich,
Schlinge deine Hand um mich,
Hopp Sári! schlage ein,
Und du bist auf ewig mein.

(Folyt. köv.)

A virágok.

— Mint házi orvossa, csak azt ajánlom önnek,
hogy hagyja abba a kertészkedést, mert a virágok
illata káros befolyással van reá.

— Már édes doktor ur akárhogy is lesz, én nem
hagyom abba; mert úgy látom, hogy ön az orrán
viseli a virágot, mégsem hal meg tőle.

MARI SZERETLEK!

Mint a plébánus ur
A finom tubákat,
Mint a kis pintyőke
A megérett mákot,
Ugy szeretlek téged
Aranyos, imádott,
Tündérleány: Mari!

Zivataros éjjel,
Szakadó esőben,
Akkor is ott járok,
Megbotlom a kőben;
Ilyenkor hevülök,
S bármit higyj felőlem,
Én szeretlek Mari!

Hajnal hasadásig
A kapuban állok,
Hallgatom, hallgatom,
A vihar zugást ott;
A melyet tulharsog
A te horkolásod,
Gömbölyű, szép Mari!

És bár a szél sikolt
És az eső zuhog;
Onnan elmozdulni,
Elválni nem tudok;
Sőt ha apád dörög
Én akkor sem futok;
Mert szeretlek: Mari!

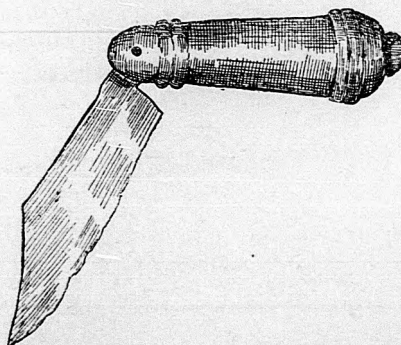
ÉS ZREVETTE.

Tejet ivott a tanár úr, nagyon szerette.
Már hat pohárral legyűrt és a hetedikbe is bele-
fogott, mikor így kiáltott fel:

«Nini, hiszen most érzem, hogy ennek a tejnek
kecske szaga van.»

RÉGISÉG.

Biharon többek között megtalálták azt a tört is,

melylyel Brutus leszúrta Julius Caesart.

A remek gyilkoló eszközt sikerült megszerezni a
nemzeti muzeumnak.

ÚJ DON S Á G O K.

Eljegyzés. Zstros Bálint hentes mester tegnap tartotta eljegyzési ünnepélyét *Hizó* Gábor mészáros mester legidősebb leányával, a szellemes és kellemes *Hizó* Rebeka kisasszonnyal.

Uj szappangyár. Rothbarth Lázár és társa szappangyárat állítanak fel. Bizony nagyon sok emberre ráfér mai napság a mosakodás.

Czóllövő rendőrök. Az új rendőröket szombaton kivezényelték a polgári lövöldébe, hogy ott revolverrel durrantsanak. A *legmélyebb* lövést az öreg *Lassú* Mátyás cselekedte, mir azir, merhogy a kútba lőtt. Hiába, az öreg keze még nem reszket.

A L I G E T B E N.

A ligetben van egy
Szék;
Rajta nem ül ám a
Pék,
De *Rátkay*, a ki
Rég
Lesi, hogy mikor lesz
Jég.
Mert az idén nem volt
Még;
Bizony nem volt, neki
Pég,
Egy kis bankó nagyon
Kék,
Mivel zsebén támadt
Lék.

Izé.

Összetévesztette.

Sipos Orbán kir. tanfelügyelő ur a következő meghívókat küldte szét:

I.

T. *Lovassy Andor* urnak

Helyben.

Felkérem uraságodat, hogy a mütrágya gyár részvénytársaság ma délután öt órakor tartandó ülésén megjelenni sziveskedjék.

Nagyvárad, 1891 deczember 8.

Sipos Orbán,

a «Szigligeti társaság» ideiglenes elnöke.

II.

T. *Wasserstein Jakab* szeszfinomitó urnak

Helyben.

Felkérem uraságodat, mint a magyar irodalom lelkes bajnokát, hogy a Szigligeti-társaság ma délután 4 órakor tartandó alakuló közgyűlésen megjelenni sziveskedjék.

Nagyvárad, 1891 deczember 8-án.

Sipos Orbán.

a mütrágya-gyár alapító tagja.

A R E C Z E P T.

A főutcán, egy nagy házban,
Egy szép asszony fekszik lázban.
Ajka szárad, szeme lángol,
Az emésztő forróságtól.
Naponként jár ötször-hatszor,
A beteghez egy *vén* doktor.
Rendel neki anupirint;
De nem szünteti meg a kint;
Orvosságot biz nem talál
S kimondja, hogy vége: halál.
A menyecske néz az égre
És férjének így szól végre:
Kis *öregem*, öntsd ki a port!
S hivass el egy másik doktort,
Szalad rögtön három cseléd,
Ez amannak sarkára lép
S mivel a baj nagyon szorgos,
Futva jön egy ifju orvos.
Kimegy a férj és a doktor,
A nő szemébe néz sokszor,
Tapogatja a pulsussát,
Meggérdezi a gusztussát;
Mit szeret és van étvágya?
Mióta fekszik az ágyba?
És míg a férj odakinn sír,
A doktor ur receptet ír.
Mérget kever édes mézbe,
Csók az orvosság pecsétje.
A menyecske gyógyúl, lábbad,
Arcza pirul, el nem sáppad
S a férj kopasz fejét rázva,
Igy sohajt fel: ég csodája,
A mit ez a doktor mivelt,
Látszik, okos, tudós, mivelt.
Százast küldök neki azért;
Mert receptje aranyat ért.

L. A.

A szerkesztő postája.

ködés és kín. Például

. . . . uram,
. . . . hoztam,
. . . . ledobva,
. . . . csomója, stb.

Ifj. N. M. (F.-Győrös). A *Plajbász* és a *Paszuly* megérkezett; szivesen fogadta őket a «*Bagoly*». Köszönet és üdvözet!

H I R D E T É S E K.

3 ÓRA ALATT KÖZEMÉNYRE SZÁRADÓ

legfinomabb borostyán

SZOBAPADLÓ-LÁG

I. Schramm Christoph-féle 1 kg dobozban 1 frt 20 kr.
Schramm és Hörner-féle 1 kg dobozban 1 frt 10 kr.
Chitz és Meller-féle --- --- --- --- --- frt 90 kr.

KAPHATÓ

BERKES BERTALAN-nál

NAGYVÁRAD, Zöldfa-utca 33. sz.

Minták ingyen és bérmentve.

VIDÉKI MEGRENDELÉSEK
gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

SZABADALMAZOTT CSERÉPKÁLYHA.

A téli idény közeledtével, addig is, míg részletes és mintákkal ellátott árjegyzékemet közrebocsátom, felhivom a t. közönség becses figyelmét

a Sipos-féle rendszerű szabadalmazott közép-légvonalu (közép-hőáramu)

cserepkályháimra,

melyeket a legcsinosabb és legtartósabb kivitelben és színezésben folyton nagy választékban raktáron tartok, s melynek hasznosítási jogát **Magyarországra** megszereztem.

Ezen kályhák előnye a cserepkályháknál tapasztalt kellemes és egészséges hőáramlás felül, **a szoba gyors felmelegítésében, az elért hőfok állandó megtartásában,** különösen pedig egyéb cserepkályhákhoz képest

a tüzelő anyag nagy megtakarításában nyilvánul.

Az ily rendszerű kályhák ezen előnyei gyakorlatilag már bebizonyították.

Az **árak** a nyújtott előnyök daczára **mérsékeltek**, úgy, hogy a megtakarított tüzelő anyag értéke az árkülönbözetet már e tél folyamán fedezi. Ezen kívül a régi rendszerű csinos és tartós cserepkályhákat jutányos áron szállítom.

A raktár PALKOVITS IMRE kereskedése Fő-utca, Rimanóczy-ház, a nemzeti Kaszinó átellenében, hol a kívánt felvilágosítások készséggel adatnak.

Nagyvárad, 1891 szept. 12.

Mély tisztelettel

RIMANÓCZY KÁLMÁN.

HETILAPOKAT ÉS FOLYÓIRATOKAT,
KÖNYVEKET,

ÜZLETI KÖRLEVELEKET, ÁRJEGYZÉKEKET,

RECLAMOKAT, FALRAGASZOKAT

ÉS

GYÁSZJELENTÉSEKET

FORGALMI KIMUTATÁSOKAT,

MEGHIVÓKAT ÉS BELÉPTI JEGYEKET,

ÁR- ÉS ÉTLAPOKAT,

TÁBLÁZATOS IRODAKÖNYVEKET,

NÉVJEGYEKET,

CZÉGES LEVÉLPAPIRT

ÉS

BORITÉKOT,

SZÁMLÁKAT,

ÉS MÁS ITT ELŐ NEM SOROLT

NYOMTATVÁNYOKAT

GYORSAN,

IZLÉSESEN

ÉS

JUTÁNYOS ÁRON

KÉSZIT

LANG JÓZSEF NYOMDÁJA NAGYVÁRADON

RAKTÁRON TART

IRÓ-

ÉS

NYOMDAPAPIROKAT,

NÉVJEGYEKET,

LEVÉLPAPIRT

ES

BORITÉKOT,

GARTON PAPIROKAT

A LEGNAGYOBB VÁLASZTÉKBAN.

*

EGYHÁZI NYOMTATVÁNYOK.

+

BIZOMÁNYBA VESZ VAGY KIAD

KÖNYVEKET ÉS RÖPIRATOKAT.

—

HIRDETÉSEKET

VALAMINT ELŐFIZETÉSI PÉNZEKET ELFOGAD

A „NAGYVÁRAD” NAPILAP

ÉS MÁS LAPOK SZÁMÁRA.

—

RAJZOK ÉS ÁBRÁK KÉSZÍTETÉSÉT GYORSAN ÉS JUTÁNYOSAN ESZKÖZLI.